

„Vampyr“ *Bed. Tid. 28/10/33* Carl Th. Dreyers Mystik-Film.

En helstøbt Film — med et specielt Emne
og for et specielt Publikum.

Færgemanden med Leen.

METROPOLTEATRET havde i Gaar for et meget fuldtalligt og meget interessere Publikum Premiére paa Carl Th. Dreyers Film „Vampyr“.

Udenfor var det Foraar og Sol — og indenfor var det clair-obscur, Middelalder, Mystik og en overtroisk Skyggetilværelse.

„Vampyr“ er ikke uden Handling, kun er Handlingen halvt uvirkelig, og den udspilles i et sløret-glidende Tempo.

Her er den i sin ydre Skikkelse: En ung Fantast kommer en Nat til en Kro. En gammel Mand besøger ham og lægger en Pakke, „at aabne efter min Død“, paa Bordet. Den unge Mand gaar ud i Maanenatten, kommer til et gammelt Hus, hvor han træffer sære Skikkelser — en enbenet Gendarm, en gammel Kone og en fantastisk Læge — mellem Dødningsben og Kranier, Retorter og Giftflasker og Alverdens andre Uhyggesymboler. Han gaar videre og finder et Slot, hvor Slotsherren bliver skudt, og hvor den ene af de to Døtre hjem-søges af en blodsugende Vampyr i Menneskeskikkelse.

I den Dødes efterladte Bøg fortælles om Vampyrerne og om, hvordan man

de sikkert ofte parodisk paa Tilskueren. Og hertil kommer, at den er skabt paa en mærkelig koldsindig Maade. Der er ikke Lidenskab i den — som i *Benjamins Christensens* Film — ikke Erotik, ikke rigtigt Blod.

Skuespillerne havde kun Smaaroller og indgik som halvt upersonlige Led i Filmen. Mest Skuespilkunst ydedes af *Sybil Schütz* i en ypperlig Scene, hvor Vampyrens Blodtørst vaagner, medens Helten *Julian West* var ganske stereotyp i sine Udtryk.

Filmen vil sikkert blive modtaget højt forskelligt, men den vil ogsaa blive drøftet.

M. L.

Vampyrens Hjelper, Landsbylægen, der drukner i Mel.

løser Trolddommen ved at jage en Jernstang gennem Vampyrens Hjerter paa et Tidspunkt, da Vampyren ligger som en Død i sin Kiste.

Det sker, den Hjemsogte reddes, hendes Søster og den unge Mand gaar bort sammen, og Vampyrens Hjelper, Lægen og den Enbenede, undgælder med Livet.

CARL TH. DREYER viser paa ny i denne Film, at han er en Detaillens Mester, der skaber glimrende Billeder, ogsaa her, hvor han udelukkende arbejder med et mærkeligt sløret Halvlys, ligesom de moderne fotografiske high key-Billeder.

Han har skabt en baade ejendommelig og helstøbt Film, der bevidst og sikkert følger en angiven Linie og fortæller om Trolddom og Mystik i vore Dage og giver en mærkelig uvirkelig Middelalder-Legende ikkredt vor egen Tids Klædebon.

Men samtidig er det en meget udfordrende Film, fordi den stiller uoverkommelige Krav til Tilskueren, der enten vil have en regulær Egegelseshistorie eller Mordaffære — eller ogsaa rigtig Middelalder. Og Filmen kræver betydeligt Forudkendskab hos Publikum, baade til Middelalder- og Kirkegaards-Mystik og til Urdløberne i vore Dage, som man nylig traf dem i Finland, som man kan finde dem rundt om i Frankrig, eller i *Hans Heins Evers* Bøger. Uden Viden om disse Sager, virker en Film som den-